

Leilighed til at fremkomme med den omhandlede Udtalelse, eller ikke. Jeg havde ventet en Begrundelse af denne Udtalelse, der kun staar som en Paastand, og i vore Dage gjælde jo Paastande, selv om de komme fra store Autoriteter, ikke mere; selv Høiesteret maa nu give Domsgrunde. Jeg venter altsaa paa disse Præmisses. Vi have begrundet vore modsatte Anskuelser paa en saadan Maade, at vi tro, den er rigtig, og jeg haaber derfor, at ogsaa det ærede Mindretal vil begrunde sin Anskuelse. — Jeg vender mig dernæst til det ærede Mindretal, som har stillet to Forslag, det ærede Medlem for Veile Amts 2de Valgfreds (Stemme: Det er Veile Amts 2den Valgfreds (Berg)!. Ja, det er rigtigt; jeg beder om Forsladdelse, at jeg ikke huffedet. Jeg savner her noget de rene og klare Standpunkter, de lyse Tanker og den skarpe Logik, der ellers pleier at udmærke det ærede Medlem. Det ærede Medlem gjør paa mig i dette enkelte Tilfælde mere Indtrykket af en Mand, der betænker sig, efter at han har taget sin Beslutning, end af en Mand, der handler, naar han har taget sin Beslutning. Jeg er for mit Vedkommende overbevist om, at det ærede Medlem har stillet sig paa et aldeles objektivt Standpunkt; jeg har den Tro, at han er overbevist om, at det er rigtigt ikke at forfaste dette Valg. Det er min personlige Mening, og den skal jeg ikke lægge Skjul paa. De Motiver, det ærede Medlem har anført derfor, ere imidlertid ikke skikkede til at begrunde denne Mening. Det ærede Medlem erklærer, at han med Hensyn til den faktiske Fremstilling af Sagen i alt Væsentligt er enig med os, og jeg veed heller ikke, at der kunde være Noget, hvori han skulde være uenig med os deri; jeg tror, at vor Fremstilling i alt Væsentligt er rigtig. Altsaa med Hensyn til den faktiske Begrundelse og med Hensyn til Fortolkningen af Loven er det ærede Medlem ganske enig med os; men nu komme de Grunde, der ere numererede med Nr. 1, 2, 3, 4 og 5, som have bevæget det ærede Medlem til at stille sig anderledes end Flertallet. Jeg skal tillade mig ganske kort at gennemgaa disse Grunde. Den første Grund er den, at Valget, bortset fra det nævnte specielle Punkt, i alle Henseender er foregaaet efter Valgløvens Forskrifter, idet det Ubegrundede i de øvrige Anfør er oplyst. Jeg ser ikke, at dette har det Allermindste at betyde. Derfor det ene Punkt er tilstrækkeligt til at kuldfaste Valget, er det aldeles ligegyldigt, om der igrøvrigt er Mangler eller ikke tilstede. Den Grund gjælder altsaa ikke Noget for mig, og jeg tror heller

ikke for Andre. Dernæst siger han for det Andet, at Formanden med Hensyn til det Paaklagede har handlet i god Tro efter en Opfattelse af Valgløven, som han har anset for berettiget. Ja, jeg tror det Samme, men jeg turde dog maaske spørge det ærede Medlem: Hvorpaa støtter det ærede Medlem den Anskuelse? Det ærede Medlem, der er saa mistænksom i Slutningen af sine Bemærkninger, som jeg strax skal komme til, har virkelig ikke Grund til her at være saa raff med at konstatere bona fides. Jeg for mit Vedkommende tvivler aldeles ikke om, at den er til Stede. Jeg er overbevist om, at Valgbestyrelsens Formand har handlet i fuldstændig god Tro. (En Stemme: Hvorpaa grunder De det?). Det grunder jeg paa Mandens bevidste Hæderlighed. (En Stemme: Det gjør det ærede Medlem lige overfor (Berg) ogsaa). Nei, det ærede Medlem har ikke den Lillid til Valgbestyrelsens Formand i Almindelighed, som jeg har. Det vilde de Herrer komme til at se henimod Slutningen af hans Betænkning. Hvis de Herrer ville opsætte deres Bemærkninger til den Tid, haaber jeg, at vi skulde blive enige. Jeg kommer nu til Nr. 3, at der i den valgte Kandidats Forhold Intet er at paaklage. Ja, det Skudsmaal kan jeg ogsaa underskrive; men jeg vil spørge det ærede Medlem: Hvoraft veed det ærede Medlem ogsaa dette? Er det saa aldeles givet, at Valgbestyrelsens Formand og den valgte Kandidat ikke have talt sammen i Forveien? Jeg tror ikke, at det er slet; men er det saa aldeles givet, at Valgbestyrelsens Formand ikke maaske en passant har fortalt den valgte Kandidat, at han pleier at følge den Fremgangsmaade efter Interpellationernes Begyndelse. Kan at give Ordet til Kandidater, naar de blive interpellerede? Hvem veed, om ikke en saadan aldeles privat Samtale har fundet Sted mellem de Herrer? Hvem veed, om ikke en saadan almindelig Udtalelse om Interpellationerne er falden? Og nu faar den valgte Kandidat en og to Interpellationer, den Anden ingen; den valgte Kandidat faar Leilighed til at udtale sig, og Gud veed, om han dog ikke i Grunden har haat en Anelse om, at der var en Mulighed for, at den anden Kandidat slet ikke kom til at udtale sig igjen? Jeg tror ikke dette om den valgte Kandidat; jeg har den Tro, at kjende ham saaledes, at jeg er overbevist om, at han ikke vil indlade sig paa Sigt; men den, der er saa mistænksom som det ærede Medlem for Veile (Berg), navnlig med Hensyn